

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

23. Virum Sacerdos pauper poßit pro vna Missa accipere tot stipendia,
quot sufficient ad eius diuturnam sustentationem? Et an talis Sacerdos
possit accipere idquod necessariu[m] est ad sustentandum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](#)

ficium colligendam esse, an nullatenus infertur adaequata colligi debere: cum plura alia sint munera Sacerdotis, ex quibus sustentatio peti potest. Quod si occasio ea munera exercendi non se offert; non ideo petens Missam defectum supplere debet, alias si à sacrificando impeditus esset sacerdos, vel si esset expeditus non inveniret qui sacrificium conceleste stipe expostulare, posset ab eo, cui paenitentia, vel Eucharistiae Sacramentum ministratur, sustentationem illius diei integrum exigere, quod nemo concedet: signum ergo est Sacerdotem altari servientem de altari viuere debere pro quantitate obsequij impensis, ac proinde non integrum vienius diei viatum pro uno sacrificio expostulare posset, sed ad summum partem illius praecipuum.

18. Vnde ex his omnibus apparet, me olim recte dixisse non posse Sacerdotem pauperem accipere plura stipendia pro una Missa, ratione sustentationis diurnæ.

19. Nec obstat alia opinio, quam docui, & adducit Caramuel contra me, nempe Notarios posse accipere maiora stipendia pro sustentatione diurna, nam, ut dicta ref. 60, tract. 17, apparet, ego loquutus sum, quando pro variorum temporum taxa Notariorum effecta sit iniulta; tunc enim procederet illa opinio Molinæ, & aliorum, & non alter, quod non procedit in casu missæ, in quo supponimus taxam esse iustam, & quæ quidem non debetur, neque taxatur in ordine ad diurnam sustentationem: Ergo est disparatio contra Caramuelum inter utrumque casum, nec bene, & licet potest inferri consequentia ex casu à me adducto de taxa Notariorum ad taxam Sacerdotum pro Missa dicenda.

RESOL. XXIII.

Virum Sacerdos pauper possit pro una Missa accipere tot stipendia, quæ sufficiant ad eius diurnam sustentationem?

Et an talis Sacerdos possit accipere id, quod necessarium est ad sustentandum Patrem, & Matrem, quando sunt constituti in tali necessitate, quod non possint sustentari nisi mendicando? Ex part. 2, tr. 14, Ref. 8.

Sup. hoc in Ref. præterita, sed legi infra doctrinam §. Item, Ref. 41, & cū aliis paucis DD. in Ref. 46, signanter in §. Itaque, nō ante medium, à veritate, Vnde aliqui, & in tom. 4, tract. 7. Vide obiectiōnem Caramuelis in §. Progrediōt. Ref. 51, & lege eam per totam.

¶ 1. Afirmatiā sententiam probabilem putauit Ioan. de la Cruz in direct. cons. part. 2 de sacrif. Missa, q. 1, dub. 7. Ledesma in sum. part. 1. de Sacram. Euchar. cap. 18, concl. 8. Mollesius in sum. tom. 1, tr. 3, c. 16, n. 17. & illam absolutè docent, & sustinent Sotus de insit. lib. 9, q. 3, art. 1. & in 4. diff. 15, q. 2, art. 1. Canus de loc. Theol. lib. 1, 2, c. 13, ad 10. argum. Beia part. 1, cap. 12. Montagnolus cap. 26. Angelus verb. Missa, n. 52. Rodriguez in sum. tom. 1, c. 25, n. 4, & tom. 4, cap. 52, n. 5. Fernandez in exam. Theol. moral. part. 1, c. 5, §. 8, n. 3, qui citant Honcalam, & Tabienam, Petrus de Aragon, in 2, 2, q. 85, art. 3, §. bis tamen non obstantibus, & nouissimè Didac. Nugnus in 3, p. tom. 1, q. 8, art. 1, dub. 10, concl. 4. Debet tamen talis Sacerdos celebrare quotidie si potest, deinde debet illi tenuis viatura moderato, domo humili, ueste trita, lict̄ decenti, & quid seruat illi persona stipendii. Aliqui volunt, quid possit etiam accipere ad evendos aliquos libros, si ille Theologus, vel Iurista sit, & libri illi sint necessarij ad exercenda aliqua ministeria spiritualia, si conueniens est, & vtile Ecclesiæ, quid talis Sacerdos exerceat illa ministeria.

2. Deinde, secundum aliquos potest etiam talis Sacerdos accipere id quod necessarium est ad sustentandum patrem, & matrem, quando sunt constituti in tali necessitate, quod non possint sustentari, nisi

mendicando. Quia sicut non decet Sacerdorem mendicare; ita non decet patrem, & matrem illius, hoc facere: tenetur enim Sacerdos illos domi habere, & necessaria ad viatum tribuere. Hac ferè omnia Nugnus ubi sup. & ante illum, sapientissimus Magister Orellana apud Vegan in sum. tom. 2, cap. 41, cap. 1, & ipse Vega.

3. Sed hæc opinio modò corruit. Nam sacra Congregatio in decretis §. 3, sub oblatione diuinæ missæ mandat, ac præcipit, vt absolute tot Missæ à Sacerdotibus celebrentur, quot ad rationem attribute eleemosynas præscriptæ fuerint. Ita vt ijd quos pertinentiæ fūæ obligationi non satisficiant, & quinim grauitæ peccent, & ad restitutionem teneantur.

4. Etiam hanc sententiā prius communiter docuerunt DD. Pitigianus in 4. sent. tom. 1, i. diff. 13, q. 4, art. 6, in fine. Filliuc. tom. 1, tract. 5, cap. 6, n. 188. Ioan. de la Cruz, Ledesma, Mollesius ubi sup. Naldusij, Capellana, n. 11. Miranda tom. 1, q. 41, art. 13, concl. 1, Lefsius lib. 2, c. 24, dub. 5, n. 28. Nauarr. c. 25, n. 9, 1. Pofeuinus de offic. Curs. c. 2, n. 24. Fraxinellus oblat. scilicet. 4, concl. 2, §. 3. Azor. part. 2, lib. 1, 2, c. 6, q. 1. Sotus 3, p. tom. 3, diff. 88, scilicet. 4. Valsq. in 3, p. tom. 3, diff. 13, c. 2, & alij penes ipsos; nam Sacrificium Missæ non est institutum ad sustentandam Sacerdotis vita, quia Sacerdos promoueri nequit, nisi habeat patrimonium sufficiens, vt patet ex cap. non licet, &c. Episcopus de præbend. Ergo, &c. Deinde, non est iustum, vt Sacerdos, qui operam suam locat tantummodo ad semi-horam, in qua totum Missæ sacrificium absolvit, exigit integrum cibum diurnum, cum tantum per semihoram laborer.

RESOL. XXIV.

An qui ignoranter, vel cum aliqua opinione sibi probabili celebravit contra Decretum de celebratione Missarum, teneatur reficere Missam, aut stipendia restituere?

Et notatur, quod in casu prohibito per Sacram Congregationem non erit peccatum mortale, sed veniale, & absque obligatione restitutionis rei sibi partem stipendi.

Et quid, si talis decipiat alterum Sacerdotem dicendo non accepisse nisi dimidiata stipendia? Ex part. 2, tr. 7, & Mifcell. Ref. 75.

§. 1. Negatiū respondet Bordotius in conf. R. 1, q. 1, g. 1, ref. 2, 5, q. 13, n. 22. Tum, quia obligatio in restituendi oritur ex formalī lassione iustitia, & omnes docent; sed hic nulla est huius generis iustitia, ergo ad nihil tenetur. Minor suadetur, quia sic celebrians bona fide, vel ex opinione, intendit satisfacere, & prudenter credit, cum agat ex opinione, ergo quantum est ex parte sua, non peccavit, consequenter ad nihil tenetur, quia obligatio restitutiois supponit culpam saltem veniale, imo quidam requirent modis tiferam cum Sanchez lib. 2, c. 23, n. 16, quoniam virtus, quæ cum abficit, dicendum est, non adest obligatio nem restituendi. Tum quia vbi non est culpa, vr in casu nostro, cum egredit bona fide, & ex opinione probabili, quæ excusat à mortali. Nauarr. conf. 4, de ejus, n. 4, per cap. Capellanus ad restitutioinem. Tum quia sentante dicta opinione satisfecit; ergo ad nihil tenetur. Tum quia ad hoc vt quis teneatur ad restitutioinem, cesset est, vt adsit formalis violatio iustitia, id est, ut sciat se ledere tertium, Megal. 1, 2, lib. 2, c. 1, 3, n. 1, ergo cum hic ignorauerit huiusmodi lassitudinem, ad restitutioinem non tenetur. Verum quidē est, quid charitas eum cogit ad orandum pro iis, a quibus stipendia re-